

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

אֵהָבֶת

לְשַׁרְאֵל

עלון זה כולו קודש גם להצלחת ידידי היקרים והנפלאים העושים גדולות ונצורות למען פעולותינו **יום ואורלי צהלה הייך**, לוס אנג'לס יהי רצון שיתמיד שהקדוש ברוך הוא יתמיד להם ולכל בני ביתם בריאות איתנה ויזכו ויראו נחת ואושר מכל יוצאי חלציהם ויחזרו כולם בתשובה שלימה באהבה וימלא ה' כל משאלות ליבם לטובה אמן. **ממני, מוקירכם ואוהבכם מאד משה יזדי.**

956 1184

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

לקח פרשת 'יתרו' תש"פ

שבת קודש!! שבת קודש!! שבת קודש!!

וכן פסק מרן ר' יוסף קארו זיע"א: "מומר לעבודת כוכבים או לחלל שבת בפרהסיה דינו כעובד כוכבים". [וזה דעה סימן ב' סעיף ה'].
עוד אמרו: מקבלין קרבנות לבית המקדש גם **מפושעי ישראל** חוץ מן המומר לחלל שבת בפרהסיה".
עוד אמרו: "המחלל שבת בפרהסיה שמת ללא בנים, אין לייבם את אשתו".
רואה אני לנכון לחזור ולהדגיש שכל זאת נכתב ונפסק כנגד המחלל שבת בפרהסיה כדי להכעיס ולהסית ולהדיח, שמעטים הם מאד בעמנו הנפלא. כיון שכל מחללי השבת בדורנו אינם עושים זאת להכעיס אלא אך ורק להנאתם ולכן מוגדרים הם בתורתנו הקדושה כיהודים **אהובים** לכל עניין. שח הגאון ר' יצחק דוד גרוסמן שליט"א רבה של מגדל העמק:
ליל שבועות. בית המדרש שוקק שאון רב וקול תורה. חיפשתי מקום לשבת ולהגות בתורה. בשיפולי בית המדרש פגשתי בדמותו היוקדת של החסיד רבי אליעזר ננס זצ"ל. ניגשתי בהכנעה וביקשתי ללמוד איתו בחברותא.
רבי אליעזר הסכים, ומני אז דבקתי בו, בדרכו ובאורחותיו ולמדתי ממנו מידה גדושה של מסירות נפש.
סיפרתי לו אז את קשיי ההתחלה שאני עובר בנסיעתי למגדל העמק, את הניסיונות הלא קלים שאני חווה בטיפול עם האסירים ובני משפחותיהם.
לשמע הדברים הביט בי רבי אליעזר ואמר בחצי חיוך: **"אלו הם ייסורים? אלו הם כתענוג מול הייסורים שחוויתני"**. הוא היה אז כבן שבעים שנה ועיניו הטובות הסגירו את סאת ייסוריו אותם עבר באהבה ברוסיה הקומוניסטית. הוא התנועע ליד הגמרא בחשק רב, יותר מבחור צעיר.
זה עתה שב מהכפור הרוסי, שם עשה יותר מעשרים שנה בעמק הבכא-סיביר, במאסר בעוון פעילות דתית.
"זה היה בליל ט' בתשרי, ערב יום הכיפורים שנת תרצ"ו", סיפר לי אז רבי אליעזר והוסיף: "לקחו אותי למאסר ברוסטוב, שם הכניסו אותי לארון, בו עמדתי על רגלי במשך כל היום הקדוש, יום הכיפורים, מכניסו ועד צאתו. הם היו אכזריים וידעו היטב איך לכא ולנסות לשבור את הרוח היהודית הקדושה והנצחית. זה היה ה'ברוכים הבאים' שלי לסיביר, הוסיף הרבי אליעזר באירוניה.
"עד מהרה למדתי להכיר את שיטותיהם, ומידה כנגד מידה התגברה והתחזקה בי מידת העקשנות".
לאחר מספר חודשים נשפט רבי אליעזר על 'עוון' לימוד התורה עם ילדים לעשר שנות עבודת פרך בסיביר. את הגלות הזאת לא שכח רבי אליעזר עד יומו האחרון. הרוסים כמו ביקשו לבחון את כושר עמידתו אל מול שאר הכלואים, אך הוא נותר חזק ואיתן לנוכח פגיעתם הקשה וניסיונות הנפל לשוברו.
מיד עם כליאתו החליט רבי אליעזר שלא לעבוד בשבת ויהי מה. הוא קיבץ לצידו עוד יהודים ושידלם שלא לצאת לעבודת הפרך ביום השבת.
החיילים שעמו המומים לנוכח עקשנותו הגדולה, תפסוהו והביאו לנצ'לניק-קצין המחנה. הוא קבע כי החסיד עבר על עבירה חמורה של קשירת קשר נגד השלטון והוא צפוי לגור דין מוות. "לא יראתי מהם", סיפר לי רבי אליעזר והוסיף: **המשך בעמוד הבא...**

כוחות אופל השתלטו על מוחם של ראשי עיריות בארצנו הקדושה ובעזות מצח וראש חלול, מפעילים 'מתאבדים' אלו קווי תחבורה ציבורית בעצם יום השבת.
'מתאבדים', כן! ממש כך! ההיסטוריה מוכיחה נחרצות: כל אותם **שביזו-בפרהסיה-והחטיאו** את הרבים בחילול שבת קודשנו נאלצו לעזוב את תפקידם במפח נפש כשאות קלון נצחית חרוטה על מצחם בדרכם המיוסרת לדיראון עולם.
גדול ורב כוחה של שבת קודשנו להשיב מלחמה לכל הנלחמים בה. פוגעת היא קשות ומייסרת נוראות את כל הקמים עליה לרעה. כשם שעוטפת היא באהבה ומענגת את כל מכבדיה והגורמים לכבדה, כך מייסרת ומכה קשות את כל **המחטיאים** הגורמים לחילולה.
אדגיש: כוונתי למחטיאים ולא לחוטאים!!!
אסביר: מכיר ומוקיר אני מאד רבים בעמנו הנפלא שעדיין אינם שומרים שבת. אלו הם אנשים מדהימים בעלי מידות תרומיות ולב ענק, אשר מכבדים ומוקירים את תורתנו הקדושה ומצוותיה אלא שאומרים: **"קשה לי! הלוואי ויכולתי לשמור שבת!"** פעמים רבות ביקשוני: **"תברך אותי שאזכה להתענג משמירת שבת"**. אלו הם אנשים נפלאים ששבת קודשנו מחזירה להם אהבה ומשרה ברכה בכל מעשי ידיהם. **אוהבים ואהובים הם לאבינו שבשמים!** אך אותם **מחטיאים** את הרבים שכל רצונם אינו אלא **'אנטי'**, שנאתם לתורתנו הקדושה ומצוותיה מעבירה אותם על דעתם ואינם מסתפקים בלחטוא ועושים בכל כוחם להחטיא, פותחים הם במלחמה נפסדת בה יוכרעו לרעה ויתוארו כמפסידנים בכל התחומים, עד להיעלמותם. השבת קוראים אנו בפרשתנו את **'עשרת הדברות'** אותן שמענו במעמד הר סיני. בדיברה הרביעית ציוונו אלו קינו: **"זכור את יום השבת לקדשו"** ואילו ב'**עשרת הדברות'** המובאות בפרשת **'ואתחנן'** כתוב: **"שמור את יום השבת לקדשו"**. חכמנו זיכרונם לברכה דרשו על כך ואמרו: "נס גדול עשה אבינו שבשמים במעמד הר סיני. מהו? **"זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו"**, מה שאין הפה יכול לדבר ואין האוזן יכולה לשמוע [מסכת שבועות כ', ב].
זאת אומרת: את המילים **זכור ושמור** אמר הקדוש ברוך הוא **בבת אחת!** וגם אנחנו, עם ישראל, שמענו **בבת אחת** את המילים **זכור ושמור**, רק מכיוון שאי אפשר לכותבן בבת אחת, לכן בפרשתנו כתוב **זכור** ובפרשת **'ואתחנן'** **שמור**.
אדגיש: רק במצוות **'שבת קודש'**-ולא באף מצווה אחרת-עשה אבינו שבשמים את הנס הגדול והעצום הזה, כדי שנשכיל להבין עד כמה יקרה וחשובה היא מצווה זאת.
לכן אמרו חכמנו זיכרונם לברכה: "כל המחלל שבת בפרהסיה-כדי להכעיס-דינו כמומר לכל התורה כולה. [מסכת חולין ה', א]. אף הוסיפו ואמרו: **"דינו כגוי לכל דבר"**. עליו כתב הרמב"ם: "השבת ועבודה זרה, כל אחת משתיהן שקולה כנגד שאר כל מצות התורה. והשבת היא האות שבין הקדוש ברוך הוא ובינינו לעולם. לפיכך, כל העובר על שאר המצוות, עדיין נקרא הוא **'יהודי'**, אבל המחלל שבת **בפרהסיה** הרי הוא כעובד עבודה זרה, **ושניהם כגויים לכל דבריהם**". [הלכות שבת פרק ל' הלכה ט"ו].

ושמרו בני ישראל את השבת

היא ה- של העם היהודי

ניתן לקבל כמדבקה לרכב 052-2891779

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א, לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייוג: 052-890-80-65
או בפקס: 02-625-23-23

"שבת קודש" ענה לו החפץ חיים והוסיף: "שבת קודשנו כועסת עליך מאד על שאתה מחלל רומס את כבודה ברגל גסה בכך שכל מפעליך עובדים בשבתות ומחטיא אתה מאות יהודים הנאלצים לעבוד בשבת כפי הוראתך!" לאחר דקת דומיה הוסיף החפץ חיים ואמר: "דע לך! השבת תובעת את עלבונה; תשמור את השבת ובניך יחלימו ממחלתם ויזכו לבריאות איתנה".

"יש לי עשרות מפעלים ואם אסגור את שעריהם בשבת אפסיד הרבה מאד כסף" אמר הלה בקול מתחנן.
"אם כספך חשוב לך יותר מבני ביתך, תמשיך לחלל את השבת". ענה לו החפץ חיים נחרצות.
כשראה הלה את תקיפותו של החפץ חיים בדרישתו לשמירת השבת, הרהר הוא קימעה ולבסוף אמר: "רבי קדוש! בעוד שלושה שבועות מסתיימת השנה. אי לכך הנני מבטיח שאתחיל לשמור שבת בעוד שלושה שבועות. אחלל רק את שלושת השבתות הקרובות, ומיד לאחר מכן אשמור שבתות כדת וכדין".

כאן פרץ החפץ חיים בבכי מרעיד לבבות ואמר: "אתה מבקש ממני לתת לך רשות לחלל שלוש שבתות, וכי אני בעל הבית על השבת? וכי השבתות הן שלי? השבתות הן של בורא עולם! אני כפוף לשבת כמון בדיוק! איך אתן לך רשות לחלל עוד שלוש שבתות?! אני לא בעל הבית של השבת!"

אותו עשיר הזדעזע בראותו את החפץ חיים בוכה כאלה בכיות, ובקול חנוק מבכי אמר: "כבוד הרב, סליחה שציערתי אותך, אם הייתי מודע לחומרה שבחילול השבת, לא הייתי מעז לחלל שבת, ואני מקבל עלי, החל מהשבת הקרובה לסגור את כל העסקים בשבת, ולא אכפת לי מההפסד הגדול שיגרם לי בשל כך".

החפץ חיים קם ממקומו וחיבקו בחום ואמר: "אשריך! אתה תראה שכבר בשבת הקרובה ילך וישתפר מאד מצבם הבריאותי של בניך, וכבר במשך השבת יעלמו כל המחלות כלא היו".

מיותר לציין שאכן כך היה ולאחר שסגר הלה את מפעליו בערב שבת זכה לראות ברפואתם השלימה של כל בניו.

ראשי המדינה ומשורריה הכירו גם הם במעלת השבת ואף הדגישו את מעלתה וסגולתה של שמירת שבת קודשנו.
חיים נחמן ביאליק (שהיה תלמידו ברוח של אחד העם), עבר פעם על פתח חנות בירושלים בשם "צלמניה" (חנות צילום, צלמניה מלשון מצלמה), ובעל החנות הזאת פתח את חנותו בשבת, בעוברו הבחין ביאליק בתמונתו המתנוססת על קיר החנות.

"ידעתי בביטחון מוחלט כי ה' שציווה על השבת, שומר על שומריה". החיילים הפשיטו את בגדי החסיד מעליו והעמידוהו קשור לעמוד עץ של מגדל השמירה.

הקור היה קשה ונורא מאד וכך השאירוהו עומד במשך כל השבת, הם כתבו שלט: 'סובוטא', כלומר: 'איש השבת' ותלו אותו מעליו. כינוי זה 'סובוטא' דבק בחסיד עד יומו האחרון.
בשבת שלאחר מכן, השכיבו אותו לארץ וחייל כיוון את נשקו מולו. אך השבת שמרה עליו ובשניה האחרונה החייל חזר בו מכוונתו להורגו ובגזירת הבורא הוא נותר בחיים.
בשבת שלישית הכניסו אותו לארון מתים, הם ניסו בכל מחיר לשבור את רוחו הגדולה, ולא יכלו לו.
במשך עשר שנים התמודד החסיד עם הקשים שבאומות שניסו בכל דרך לקעקע את יהדותו ולא הצליחו.

עם סיום עשר השנים 'התבשר' החסיד כי עונשו הוכפל בעוד עשר שנים, עקב פעילות דתית אותה קיים בין כותלי הכלא. ושוב, במשך עשר שנים נוספות עבר צרות צרורות, העבידותו עבודת פרך קשה ביותר והיכוהו מכות קשות עד זוב דם.
"הייתי בצינוק יותר מ-1,000 שבתות וחגים, וברוך ה' נותרתי דבוק בבורא העולמים ועל אף כל העינויים הקשים שעברתי, מעולם לא חיללתי שבת או מועד", אמר לי החסיד.

אחת עשרה שנים לאחר שחרורו מסיביר, בשנת תשט"ו, עלה החסיד לארץ הקודש לחונן את עפרה ולהשתקע בה. באחת השנים טס החסיד רבי אליעזר לקראון הייטס, למעונו של כ"ק האדמו"ר מיליובאוויטש זצוק"ל וזיע"א.
כשחזר היה נפעם כולו. הוא סיפר באוזני שהרבי הביט בו בשתיקה במשך דקות ארוכות והיה נראה שהוא מעביר בעיניו הקדושות את כל אותם עשרים שנה שמר הוא את השבת בחירוף נפש. לאחר אותן דקות אמר לו הרבי ביחידות:

"את עשרים השנה בחייך בהן שמרת שבת בחירוף נפש לא מחשיבים בשמים עם שמונים שנות חיים שהוקצבו לך לחיות".
"וכך אכן היה" מסיים הרב יצחק דוד גרוסמן את סיפורו ואומר: "הוא חי בבריאות איתנה ובבהירות נפלאה עד יומו האחרון וביום שמסר את נפשו עליו, יום שבת קודש פרשת ויקרא, י"ג אדר ב' תשנ"ז, נפטר בשם טוב מן העולם זקן ושבוע ימים".
בן מאה שנים בדיוק שב ה'סובוטא', איש השבת, אל בוראו. זהו שאמרו חכמנו זיכרונם לברכה על הפסוק: "מחלליה מות יומת".

"אם מקצרת היא את חיי מחלליה, הרי שבוודאי מאריכה היא את חיי שומריה, שהרי מרובה מידה טובה ממידת פורענות".
רואה אני לנכון להביא כאן מעשה נפלא שהתרחש עם בעל ה-"חפץ חיים", רבי ישראל הכהן מלאדין זצוק"ל וזיע"א.
יום אחד התדפק יהודי נכבד על דלת ביתו של ה-"חפץ חיים" ומיד בהיכנסו פרץ בבכי קורע לבבות ואמר: "רבי קדוש! עשיר אני מאד! הנני בעל מפעלים גדולים המזרימים הון עתק לכיסי מידי חודש. אך כל זה אינו שווה כלום, כיון שכל בני, ללא יוצא מן הכלל, כולם חולים במחלות קשות ומשוונות, וכשמתרפאים הם ממחלה אחת, לוקים הם במחלה אחרת. אין לי מנוח!"

ה-"חפץ חיים" החל ללטפו בידו ולעודדו כדי שיפסיק מבכיו. לאחר שנגרע מעט חזר הלה והפציר בחפץ חיים: "אנא ממך רבי! ברכני! מוכן אני לעשות הכל למען בריאותם של ילדי".
החפץ חיים שקע מעט במחשבותיו ולפתע הרצינו פניו מאד ואמר ליושב מולו: "מדוע באת אלי? יש רבנים אחרים שישמחו לברך אותך!"
"אמרו לי שאתה הרב הכי גדול. שמעתי עליך רבות. אני מבקש ממך: אנא! תרחם עלי! תברך את בניי ותביא להם רפואה"!!
החפץ חיים הגביה לפתע את קולו ואמר: "איך אברך אותך כש'מקור הברכה' כועסת עליך?"
"מי זאת מקור הברכה"? שלא הלה והוסיף: "מדוע היא כועסת עלי?"

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

גם אני רוצה להיות גדול הדור...

חכם עזרא עטייה זיע"א

חכם עובדיה יוסף זיע"א

חכם בן ציון אבא שאול זיע"א

הילד היקר
דביר גבאי חסידים נ"י

חכם יאודה צדקה זיע"א

חכם מרדכי אליהו זיע"א

חכם יוסף חיים זיע"א

מתן תורה
בבוקר יום השלישי מתעוררים בני-ישראל למחזה מיוחד במינו: קולות וברקים, ענן כבד וקול שופר חזק מאוד הנשמע על הר סיני. משה מוביל את העם אל תחתית ההר וקול השופר רק הולך ומתחזק. לאחר שמשה שוב מזהיר את העם במצוות האלוקים לא להתקרב אל הר סיני מתרחש המעמד רווי ההוד של מתן תורה. אלוקים אומר את עשרת הדיברות:

- (א) **אנוכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים;**
- (ב) **לא יהיה לך אלוקים אחרים על פני;**
- (ג) **לא תישבע לשווא בשמי;**
- (ד) **זכור את יום השבת לקדשו. בו אתה, משפחתך ורושך ינוחו;**
- (ה) **כבד את אביך ואת אמך;**
- (ו) **לא תרצח;**
- (ז) **לא תנאף;**
- (ח) **לא תגנוב;**
- (ט) **לא תענה ברעך עד שקר;**
- (י) **לא תחמוד במה שיש לרעך: באשתו, עבדו ואמתו, שורו וחמורו.**

העם שרואה את הקולות ואת הלפידים מפחד ומתרחק אחרנית. בני-ישראל מבקשים ממשה "דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלוקים פן נמות".

משה מרגיע אותם שלא יחששו כי התגלותו של האלוקים נעשתה כדי לגדל את שמם בעולם ועל-מנת להטיל את יראתו עליהם

בברכת שבת שלום ומבורך

דביר גבאי חסידים נ"י

בית ספר "אהבת תורה, ישוב אדם.

יתרו חותן משה מגיע אל מחנה בני ישראל עם ציפורה אשת משה וילדיה, גרשם ואליעזר. משה מקבל אותו ומספר לו על הניסים שנעשו ביציאת מצרים, ויתרו בתגובה מהלל ומשבח את האלוהים.

למחרת רואה יתרו כיצד משה שופט לבדו את העם, ומציע לו לערוך שינוי במערכת: למנות מתחתיו שרי אלפים, שרי מאות, שרי חמישים ושרי עשרות שיתווכו בינו לבין העם את המקרים הפחות קשים. משה שואל את ה' וה' מרשה לו למנות ומשה ממנה את השופטים, ויתרו חוזר לארצו.

מעמד הר סיני

בני ישראל נוסעים מרפידים למדבר סיני וחונים למרגלות הר סיני. משה עולה אל ראש ההר ומקבל מסר מאלוהים לבני ישראל: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל. אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשאל אתכם על פני פני פני פני ואבא אתכם אלי. ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מפל העמים כי לי פל הארץ. ואתם תהיו לי ממלכת פהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל.

בני ישראל מסכימים, ומשה מכין אותם לקראת קבלת התורה. לאחר שלושה ימי הכנה, אלוהים מתגלה על ההר בקולות וברקים, אך בני ישראל מתקשים לעמוד בעוצמת ההתגלות האלוהית: "וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השפף ואת הקרע עשן וקרא העם ויגעו ויעמדו מרחק".

הרשמה למדור זה: 054-888-39-69.

סיפור לשולחן שבת...

אל האכסניה המקומית נכנס סוחר עתיר נכסים כשברשותו ארנק גדול ונאה המכיל ממון רב, 500 זהובים. ידע הוא כי בהיותו נודד לצורך מסחרו, עלול הוא למשוך אליו גנבים העשויים להפכו בין יום לעני חסר כול. בשל מראהו המכובד וארנקו התפוח, נתן בו בעל האכסניה את עינו. הסוחר פסע אנה ואנה בחוסר מנוחה ולבסוף מיהר החוצה. כמובן שמיד מיהר בעל האכסניה בעקבותיו.

הסוחר נכנס ליער ובעל האכסניה בעקבותיו... כאן החל הוא לבדוק ביסודיות את המקום. טיפס בעל האכסניה על עץ וממנו ראה כיצד אורחו הנכבד נוטל בידי ברזל חד וחופר גומא באדמה, נוטל את אוצרו היקר, מטמינו בבור ומכסהו באדמה. דקות לאחר מכן פנה הסוחר לדרכו ומשהתרחק ניגש בעל האכסניה ויעט אל השלל, במהירות הסיר את מכסה הבור, נטל בידי את הארנק ונמלט מן המקום. הסוחר העשיר היה כעת שקט ורוגע בידועו כי אוצרו טמון במקום בטוח...

חלפו ימים והסוחר שב ליטול את אוצרו הטמון באדמה. בצעד בוטח התקרב הוא אל מקום המתבוא ובידיו החל להסיר את העפר שכבה אחר שכבה אך הארנק איננו!! "האם כה העמקתי לחפור?" הירהר. הוא הוסיף לחפור ביתר שאת, אך הארנק איננו! חיוורון מוות כיסה את פניו כשהבין כי אוצרו נעלם. יד אדם הייתה בו! ידיים זדוניות ולב חורש מחשבות אוון! דקות עברו, הוא התאושש מעט מן ההלם שפקד אותו, והחל לחשוב במתינות ובתבונה. חשדו נפל על בעל האכסניה אשר נעדר מאכסנייתו באותה עת שחזר הוא עצמו מן היער באותו יום בו הטמין את אוצרו. עד מהרה הגיע הוא אל האכסניה, ניגש לבעל הבית ואמר לו: "דבר לי אליך, אך עלי לשוחח עמך ביחידות". בעל הבית נרעד מעט לשמע דברי הסוחר, אך בראותו את הבעת פניו השלוות, הבין כי אין לו סיבה לחשוש. בעל האכסניה הכניס את אורחו לחדר צדדי ועשה הוא אוזנו כאפרכסת לשמוע את אשר בפיו. "ידידי! פנה אליו הסוחר במתק לשון, "שמעתי עליך כי אדם חכם ונבון אתה, על כן באתי לבקש בעצתך בעניין חשוב ביותר, אך עליו להישאר בינינו!" "פתח פך, ויתבאר דברך!" האיץ בו בעל האכסניה חסר הסבלנות. "איש מסחר אנכי ולי שני ארנקים גדושים בכסף רב, באחד מהם הנחת 500 זהובים, ושבני 800 זהובים! את הארנק הקטן" המשך הסוחר, "הסתרתי במקום סתר, ועתה מתלבט אני בקשר לארנק השני המכיל הון עתק של 800 זהובים, האם כדאי להטמינו גם במקום סתר, או שמא עדיף להפקידו בידי אדם נאמן?"

"להפקיד הון תועפות כזה בידי אדם!! היכן תוכל למצוא בימינו אדם כזה?? ומה גם שזר אתה בעיר זו. שמע לעצתי וקח את ארנקך והטמן אותו בדיוק באותו מקום בו הנחת את ארנקך הקודם! זכור את דברי, נהג בפיקחות ותמנע מעצמך עוגמת נפש! שמע נא לעצת ידיד המבקש טובתך...". עתה סמוך ובטוח היה הסוחר כי בן שיחו, הוא הוא הגנב! הסוחר נראה היה כשומע לעצת "ידידו הדורש טובתו", ואף הודה לו רגשות ופנה למלא אחר עצתו... חשב בעל האכסניה: "עתה כשיבוא הסוחר להטמין את ארנקו השני ויראה כי כספו נגנב, ודאי שלא יטמין שם ארנק נוסף! עלי להשיבו בהקדם! מיהר אל היער להחזיר את הגנבה טרם בוא הסוחר.

"כעת", חשב, "יגיע העשיר לכאן וימצא את ארנקו, ולא יהסס להניח גם את ארנקו השני ותוך זמן קצר אזכה אני בשני הארנקים גם יחד ואתעשר עושר עצום"!!! שמח בליבו. אך זאת לא ידע, כי עצה עמוקה היתה בדברי הסוחר... לא עבר זמן רב והסוחר הגיע אל מקום מחבוא הכסף, אך לא כדי להטמין ארנק נוסף, ארנק כזה כלל לא היה בנמצא, היה זה אך פרי דמיונו של הסוחר הפיקח, תחבולה להחזרת כספו הגנוב... הוא הסיר את העפר שכיסה את הבור ומצא בו את ארנקו האבוד כשבתוכו 500 זהובים, אז הרים הוא את ידיו בהתרגשות רבה לשמים וקרא: "ברוך המחזיר אבדה לבעליה"!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

צדיק וישר הוא!!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפרה ע"ה.

מנהג קבוע היה לו למור אבינו זלה"ה, תמיד כששמע על אנשים גלמודים (ללא ילדים) שפטרו מן העולם, מיד היה משתדל לברר את תאריך פטירתם כדי לומר קדיש וללמוד תורה לעילוי נשמתם.

בהיותי ילד למדתי בבית הספר "בני ציון". היו ימים בהם היתה מתיחות ביטחונית והורי התלמידים חויבו להגיע ולשמור בתורנות בפתח בית הספר.

לחילופין, הורים שלא היה באפשרותם להגיע ולשהות בביתן השמירה, היה עליהם לאתר ולשלוח אדם שיסכים להגיע ולשמור תחתם בפתח בית הספר.

כיון שלא היה באפשרותו של מור אבינו זלה"ה להגיע ולשמור מחמת שהיה חנווני בחנות מכולת שחנן אותו ה', לכן ביקש הוא מחברו הטוב **מרדכי ברקי** ז"ל שיגיע וישמור במקומו.

מרדכי ברקי היה מגיע באופן קבוע בימי התורנות של מור אבינו זלה"ה ואף היה קונה ומפנק בממתקים יקרים אותי ואת אחי, הרב **שמעון הי"ו**.

לימים נפטר האדון הנכבד ר' **מרדכי ברקי** ז"ל.

החל מיום פטירתו היה מור אבינו זלה"ה משנן באוזנינו ואומר: "יש לכם חובת 'הכרת הטוב' גדולה לר' מרדכי ברקי, שהרי הוא היה מגיע ושומר בביתן השמירה שבבית הספר, ולא רק שהיה מועיל בשמירתו אלא שגם היה קונה לכם ממתקים. אי לכך חובה קדושה מוטלת עליכם להקדיש את לימודכם בישיבה לעילוי נשמת המנוח ר' **מרדכי ברקי** בן **תמר** ז"ל".

בשנת הפטירה היה מקפיד מאד מור אבינו זלה"ה לשאול אותנו בכל ערב: "הקדשתם היום את לימודכם בישיבה לעילוי נשמתו של ר' **מרדכי ברקי** בן **תמר**?"

כשענינו לפעמים: "שכחנו" היה אומר לנו מור אבינו זלה"ה: "מרדכי ברקי בן תמר נפטר ללא ילדים ורק אנחנו יכולים לפעול לעילוי נשמתו. חובה כפולה ומכופלת מוטלת עלינו, שהרי רק אנחנו אומרים עליו קדיש ואשכבה, אז אסור לנו לשכוח אותו בשום אופן".

גם לעת זיקנתו האיץ מור אבינו זלה"ה באחי, הרב שמעון שליט"א ואמר לו: "אני בטוח שלאחר פטירתי תעשה הרבה לעילוי נשמתו, אך אבקשך בזאת שלא תשכח את **מרדכי ברקי** בן **תמר** ז"ל ותזכיר גם לאחיק הרב **משה שליט"א** לעשות לעילוי נשמתו הטהורה".

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן. תנצב"ה.

וזאת לעדות!!!

מעיד אני בזאת שהאנשים שפריטיהם על בקבוקי השמן, אמרו מפורשות שלאחר שהשתמשו ב"שמן מרפא" המופץ על ידינו, נרפאו הם לחלוטין ממחלות קשות וחולאים גדולים פנימיים וחיצוניים, וכל הכאבים שסבלו מהם מכל סיבה שהיא נעלמו כלא היו, ושמחת חייהם חזרה אליהם כמקדם!!

בברכת

רפואה שלימה ומיידית

הרב משה יזדי

מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

עליזה - 054-58-44-363.

בלוס אנג'לס: יפעת - 1-323-449-8184 (180\$ כולל משלוח).

מצוה לפרסם זאת לתועלת ורפואת החולים!

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של יורם ואורלי צהלה הי"ו, מיכאל חיים הי"ו איתן הראל הי"ו, ר' אריה חריי הי"ו, דוד כהן הי"ו אליהו שמעון בן יגי הי"ו, יעקב ואורלי דניאל הי"ו, חגי כהן הי"ו, מנשה נגי בן רות הי"ו לימור כהן תחי, יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

בס"ד

יעוץ מקצועי חינם!

גן מקצועי + אחריות!

- צוות יהודים בלבד!
- אחזקת גינות
- הקמת גינות מדהימות
- סלילת נתיבי הליכה
- התקנת תאורת גן מרהיבה
- התקנת מערכות השקיה מתקדמות ועוד...

דורון 052-203-02-90

'טיב יומי' שחבל לבספס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהמים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: 'בשנת מות המלך עֲיָהוּ...'

אחים יקרים ואהובים!!
זכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!
והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

צבעים אמיתיים

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 16:48 [17:08]	ירושלים: 8:31	ירושלים: 12:23	ירושלים: 18:02	ירושלים: 18:41
תל אביב: 17:05	תל אביב: 8:33	תל אביב: 12:25	תל אביב: 18:03	תל אביב: 18:38
חיפה: 16:56	חיפה: 8:33	חיפה: 12:24	חיפה: 18:02	חיפה: 18:39
אילת: 16:58	אילת: 8:31	אילת: 12:24	אילת: 18:04	אילת: 18:40
באר שבע: 17:07	באר שבע: 8:33	באר שבע: 12:24	באר שבע: 18:04	באר שבע: 18:42

עלון זה כולו קודש גם לרפואת הילדה המתוקה והנפלאה **הדס** בת **מירב** תחי' יהי רצון שאבינו שבשמים ישלח לה רפואה שלימה לכל איבריה וגידיה ותזכה ותתפתח בכל המובנים כפי כל בנות גילה, ויזכו הוריה היקרים לגדל אותה ואת אחיותיה מתוך בריאות איתנה וישוב הדעת גמור ויראו מהן בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות אמן!!